

Előfizetési ár:
Egy évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor.
Egyes szám 24 fill.

HONTI LAPOK

Nyilttér sora 40 ml
Hivatalos
s magánhirdetése
szabás szerint
Főbbizéri hirdete
nél árengedmény

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IPOLYSÁGON.

Szerkesztő és laptulajdonos:
HALÁSZ FERENC.

Megjelen
szombaton reggel.

Gimnáziumunk ügye.

Ipolyság, augusztus 16.

Lapunk más helyén olvasható, hogy a közoktatásügyi miniszter a selmeci 6 osztályú piarista gimnáziumot nyolc osztályúvá egészítette ki.

Ez a jelentéktelennek látszó hír — sajnos — az ipolysági gimnáziumnak megint csak a végtelenig való elodázását jelenti.

Mert hasztalan irtunk, deputáltunk, kértünk a kormánytól középiskolát, a melyre — mint azt számtalan cikkben kimutattuk, — nemcsak szükségünk, nemcsak jogos igényünk, de alapunk is van, közéletünk gyenge és erélytelen vezetői, a kik valószínűleg nem elég komoly törekvéssel szolgálják a közt, és nem igaz akaratauk, hogy az évtizedek óta vajudó, és vérbe ment jelszavak testet is öltsenek, valóvá váljanak.

Sághi Benő ügyvéd írta meg 1904-ben e lapok hasábjain a gimnázium kérdésének egyik legszerencsésebb, leggyakorlatibb megoldását, a mely szerint a főispán középiskolánkról tárgyalva a közoktatásügyi miniszterrel, fölemlítette azt, hogy *Selmecbányán két gimnázium van*, és miután az ottani piaristák gimnáziuma gyéren látogatott, ott szükségét nem pótol. *Ha*

tehát sikerülne a piarista rendet meggyőzni arról, hogy magasztos hivatását Ipolyságon töltheti be, és ha az ottani épületeit eladhatja, talán meg lehetne a kérdést oldani úgy, hogy a selmeci róm. kat. gimnázium a piaristák átköltöztetése mellett Ipolyságon volna elhelyezhető.

A mint látni méltóztatik, ez idézet Sághi Benő akkori nagy fontosságú és nagy jelentőségű cikkéből, a ki gimnázium dolgát és akkori állását a következőkben ismerteti tovább:

Ezen eszme a miniszternek tetszett. Kijelentette azt, hogy a mozgalmat ily értelemben meg fogja indítani. A kegyesrend főnökével közvetlenül érintkezésbe fogja magát tenni, és nem zárkózik el az elől sem, hogy ezen terv megállapítása érdekében az állam is hozzon anyagi áldozatot. De tudni akarja azt is, hogy ezen terv megvalósításához a vármegye és a város mivel hajlandó hozzájárulni?

Jogos érdeklődése a miniszternek, a melyet ezennel mi is megisméltünk azzal:

— Mit felelt a megye és város a miniszternek? mit tettek, hogy a kézen fekvő és papirosan készen levő terv valóvá is váljék?

Mert a Sághi Benő cikke a kivitel utját is megmutatta. Elsorolta, minő a kérdés anyagi megoldása, és mit te-

gyünk, hogy a gimnázium a közeljövőben megnyíljk Ipolyságon.

És hogy mit tett a megye és város, az kiviláglik a miniszter legutóbbi tényéből, hogy a selmeci kat. főgimnáziumot 8 osztályúvá egészítette ki.

Ebből nyilvánvaló, hogy nálunk a dologban mi sem történt, és meg kell állapítanunk, hogy dagadó frázisoknál, magnum áldomásoknál egyéb soha sem történik és történni nem is fog.

De azt hisszük, a dolog nem maradhat mégsem annyiban.

Az nem lehet, hogy vezetőink csupán a legendás sült galambot várják, mert ez ma már kiment a divatból. És az nem tűrhető tovább még sem, hogy úgy, mint annak idején a katonaságot, most a gimnáziumot halásszák el az orrunk elől.

Mert az kétségtelen, hogy ezzel a kibővítéssel a selmeci piarista gimnázium ott megerősödött, meggyökerekedett.

Kétségtelen, hogy ezután szó sem lehet róla, hogy a fönt ismertett módok szerint valaha Ipolyságra kerüljön.

Kétségtelen, hogy az ipolysági gimnázium ügye ismét visszavetődött 10-20 esztendővel az idők végtelenebe.

És kétségtelen az is, hogy a mostani vezetőink tehetségeikkel, agilitá-

Erdei hangulat.

Sugár tűzében ég az erdő,
Halkan hallámzik kebele;
Mint a szerelmes asszony szive,
Édes titkokkal van tele.

Ott benn a mélyén, méla árnyán
Vidám tündérek játszanak;
Táncukra, lombok fátjolán át,
Kíváncsin kandikál a nap.

Jön olykor pajkos bérci szellő
S a fátjolt meg-meglengeti;
Riadva futnak szét a fénytől
Tündérek, árnyak ezrei.

Az erdő összéb vonja fátylát,
A nap meg szégyentől pirul:
Biborszint öltve ül a bércere,
Aztán lesiklik ormirul...

— S halk, tiszta pára száll a légben,
Üdítőn langyos alkonyat,
S egyszerre — hallasz itt is, ott is
Csodásan zengő hangokat.

Virágok, lombok bólogatnak,
Tündérhad újra egybegyűl,
Rígó is lágyan fuvólázzal,
Tücsök is vigan hegedül.

*Dal, illat lelket-mámorítón
És hízlelve gyűl köréd:
Büvölten állsz, hogy im az erdő
Föllátra minden gyönyörét.*

*S mire a halvány esti csillag
Fölgyul a szomszéd bérc fokán:
Megzendül, még nagyobb gyönyörre,
Az édes hangu czalogány...*

Sajó Sándor.

Nyári mesék

Írta: Ripp

A szunyog.

A leány kissé meghajtotha a fejét. Ilyen a lehajló harmatos rózsa, a mikor a levél mögé bujik a tűző nap forró esőkje elől.

Mert úgy lehet, hogy a leány is égette a mellette ülő fiu kérő pillantása a ki szótalan volt és úgy nézte soha e nem telve — a nyakát.

A nyakán, a puha, gömbölyü, hófehér nyakán reszkető aranyos pihéket.

A haját úgy fésülte a fejére föl, és a mi kimaradt a fésűje alól, az hízlelkedve visszasiult a nyakára.

Este volt; — kint ültek a ház előtt a padon.

Egy esomó asszony, egy sereg jókedvű leány, fiuk, férjek, és a nagy össze-visszaságban azt hitték, hogy nem látják őket.

A fiu megfogta a leány kezét.

Olyan vágyakozva simította a piei jószágot, olyan gyöngöden, hogy megérezte, hogy remeg.

Fölnézett az égre, a hol fekete bársonylepelben ragyogtak a beletűzött ezüst csillag-szögek.

Néha kiesett egy egy...

Fényes sávot hasított a sötét bársonyon, és a leányok ujjongva mutattak felé:

— Ni!..

— Láttad?

— Gondoltál valamit?!..

És ezalatt a fiu olyan vágyakozva simította a kezébe akadt kicsi kezét, a melyet a gazdája lassan, kényszerülve huzott el onnan.

Bágyadtan, nem tiltva, de engedve mondta:

— Nem szabad!..

— Miért?..

— Csak...

Kereste a szemét, és a mikor összeakadt pillantásuk, megesküdtött volna rá, hogy több benne a ragyogás, mint odafönn valamennyi csillagban együttvéve.

De nem is hiába, mert az a pillantás biztatott, ígért, sóvárgott és epedett, és a

sukkal, őszinte akaratukkal a gimnáziumot megszerezni nem fogják soha.

De miután a gimnáziumra szükségünk, jogunk és számtalan észszerű okkal támogatott igényünk van, miután Ipolyság létérdekével, haladásával össze van forrva a gimnázium kérdése, szerezzük meg magunk.

Ne várjuk tehetetlen vezetőink semmitmondó frázisait, ne az előljárósági vaskalap lassu nyújtzkodását, de erővel, tudatosan, önérzettel követeljük azt, a mi bennünket megillet, és a selmeci gimnázium elveszése acélozza meg szívós kitartásunkat a gimnázium eszméjének diadalmas eredményre hozatalában.

A jelszónk legyen: a gimnázium minden előtt, a melynek elérésére nem szabad semmi áldozattól, semmi törvényes kényszerítő eszköztől visszariadnunk, a melynek megvalósulásáig pillanatig sem lehet ölbetett kézzel pihennünk.

A körorvosi szabályrendelet.

A belügyminiszter — tekintettel arra, hogy a községi és körorvosok szolgálati viszonyait és javadalmazását legközelebb országosan rendezik törvényhozással — nem hagyta jóvá az ezzel foglalkozó szabályrendeletünk módosítását.

Az 1908. évi költségvetések.

Marek Károly alispán utasította a vármegye körjegyzőt, hogy a községek költségvetését felülvizsgálat és jóváhagyás végett föltétlenül terjesszék be szeptember hó 10. ig.

A beruházási milliók.

A *Honti Lapok* 31. számának *Közéletünk csődje* című vezető cikke többek között ezt írta:

— Hogy minő igaz mindez a sirám, a legékebben bizonyítja az a körülmény, hogy a kormány beruházási százmillióiból,

a melyekkel lendíteni akar tespedő iparunkon, Hontnak — egy fillér sem jutott. . .

A cikk illetékes körökben méltó visszhangot keltett, többi közt *Draskóczy* Jenő kir. főmérnök a közlemény fenti részére levélbeli cáfolatot intézett hozzánk.

A *Honti Lapok* köteles szabadelvűséggel adott helyet a nyilatkozatnak, a mely azonban nem oda talált, ahová célzott, és a mit e sorok írója legjobban sajnál, nem sikerült állításainkból mit sem cáfolni.

Megtudjuk a nyilatkozatból, hogy a garamkövesdi Garamhid, a melyről különben is volt márszó lapunkban — 200000 koronájába kerül az államnak de ez éppenséggel nem abból a pénztárból fizetődik, a melyre vezetőcikkünkben utaltunk, mert mi azokat a filléreket szeretnők látni, a melyeket valamelyes kormányok Hontvármegye tespedő iparának a fellendítésére fordítottak.

Hogy a mi iparunk és a garamkövesdi hid között mi összefüggés van, azt a legmélyebben járó fejtegetés után se tudnók megállapítani, de fogadjuk el *Draskóczy* Jenő kir. főmérnök álláspontját és adjunk hírlát a Garamhidra kegyesen kiutalt 200000 koronáért is.

Bár szerény véleményünk az, hogy mi hasznunk sincs ebből a hidból, a mit megpróbálunk bizonyítani a következőkben:

A garamkövesdi Garamhid vármegyének egészen a szélén fekszik. Csaknem Esztergomban. Egy pár száz lépésnek köszönhetjük azt a véletlen szerencsét, hogy a hid építését az ipolysági kir. építészeti hivatal vezeti, és hogy a hid költségeit, a 200000 koronákat a mi javunkra, avagy terhünkre írják.

De itt meg kell állnunk.

Ez a 200000 korona összeg, még ha teljesen mi élveznők is a gyümölcsét, a hasznait, olyan nevetségesen csekély összeg, a mi az ország háztartásában szót se érdemel.

Ez idén — tudjuk a hírlapokból és a képviselőházból — 200 milliót fordított a kormány ipari célokra; a mely összegből Hontvármegyét, fukarul mérve ennek az alkotmányos harcban vezető törvényhatóságnak, legalább is 3000000 korona illeti, ha egyenlő mértékkel mérnők a vármegyéknek.

Ha meg okszerűen osztjuk fel az összeget, hogy ezzel a gyöngét támogassuk és segítjük az erősek versenyében, — ugy kétszerannyi összegre lenne jussunk, a minnek a garamkövesdi hid ára csak 3 százaléka.

Tehát igazán nem érdemes azt a potom 200000 koronát, a mely fillérekben is csak 20000000, annyira hangoztatni, és betönni vele Hontnak a száját, mikor a *kövesdi hid tulajdonképpen Esztergomvármegye számára épül*, annak csinálódik kényelmesebbé az ut Hontba, hogy ezt a szerencsétlen vármegyét, a melyet éhes vetélytársak közé ékelt a végzet, még jobban kiszípolozza.

Hel van hit a garamkövesdi hid haszna?

Talán a munkás ember, a *honti* munkás keres ott verítékekkel kenyeret?

Az ismét csak tövődés, mert a munkások legnagyobb része Esztergomvármegyéből való, egy sereg pedig jött-ment, ugy, hogy utatónak is alig akad közöttük *honti*.

Bár mindegy, ha lenne is; mert az ott szerzett garas dohogysis marad meg a vármegye területén, hanem gurul gurul ama pénznek természete szerint, a melyeknek végzete már, hogy meg ne állapodhassanak e vármegye területén, a mely ellen mintha össze esküdött volna a végzet, hogy a míg körülé jólét, munka, áldás; — hogy-völgyeiben nyomor, szükség elégedetlenség üssön tanyát.

Sőtét a kép, a melyen keresztül bizony a garamkövesdi hid 20000000 fillérje is csak 100000 forintnak látszik, olyan száz-

mikor nem bírta meg a fiu égő nézését leeresztette selymes pilláit, majd ismét lehajtotta a fejét, hogy a ruhája kivágásából kísértőn látsszék a nyaka.

— Mondjon valamit, — így a fiu.

— Nem tudok, — felelt a leány.

És lehetséges az, hogy ez nekik elég volt, hogy nem is voltak többre kíváncsiak, hogy ebben benne volt minden?!

Megint jött valaki, hely kellett és meg-hittebben simulhattak össze, a kezeik is, és a mikor a fiu ujjai ölelkezőn borultak a leány ujjacskaíra, gyöngén ráütött.

— Kikap!

Bársonyosan sima volt az ütés, a mi arra bátorította a fiut, hogy meg is szorítsa a parányi kezét.

— No üssön még! . .

— Nem!

Ránézett. Esdekelt a szeme, hogy ne bántsa, mert mire való az, még meglátják, és baj lesz. . .

A fiu elszorodott. Az ajka körül megjelent egy keserű vonás és azt mondta:

— Rossz kis lány maga. . .

— Nem igaz. . .

— Ninesen szive. . .

— Ezt még nem mondta senki. . .

Megint a kicsi kéz után nyult. Meg is fogta, és alattomosan az ajkához vitte.

A kis lány nem volt erre a merényletre elkészülve, azért mit sem tehetett ellene.

Éppen hogy megint a kezére ütött és duzzogva fordult félre.

A fiu kérlelni kezdte:

— Kis lány! . .

Semmi válasz

— Ne haragudjék, kis lány! . .

Megrándult idegesen a gömbölyű válla, de még mindig nem fordult felé.

A fiu elképzelte, minő rossz lenne, ha állandó maradna e duzzogás, ha nem nyilna szóra a kedvesen esacsogó kicsi száj, és könyörgőre fogta:

— Édes. . . ne haragudjék, édes! . .

Kemény nyaku legény, a kinél ez volt a gyöngédség legnagyobb foka, és hogy ez sem hatott, sihedermód elöntötte a sértett húság.

Fölkelt a helyéből és odament az aszszonyokhoz, a maga helyére meg odatesékelt valakit:

De a leánynak nem tetszett a csere, ő is fölkelt.

Megint csak egymás mellé kerültek.

És most a leány kezdte békíteni a lovagját.

A szemébe nézett kérőn, a mire a nagy harag ugy engedett, mint napsugárra a hó.

Kivette a hajából a rózsáját és szótalanul, csak ugy, a szeme pillantásával oda-kínálta neki.

A fiu elvette, de előbb odaértette a leány

szájához, majd ő csókolta meg ugyanott, a bolondos.

Mintha szent lett volna megint a béke. Leültek, a mikor gonosz ötlet támadt hirtelen a fiu agyában. . .

A leány nyaka fölé hajolt és ugy sugta a fülébe:

— Nézze! . .

Es a mikor a leány gyanutlanul a mutatott irányba pillantott, mint a karvaly a pihegő galambra, ugy csapott az ajka a fehér, kívánatos nyakára.

Megesókolta.

A leány, a gyanutlan, meglepett kislány vigyázatlanul fölsikoltott, a mire a mellette ülők ijedten kérdezték:

— Mi az? . .

— Mi baj?! . .

A leány halálos zavarát elrejtette az éjszaka, de a fiu vérpiros arcába kutatva világított be egy áruló gyufa.

Egy perenyi csönd után bosszusan szólt a lány.

— Ez borzasztó ezekkel a szunyogokkal. . . cigarettázzanak kérem. . . mert meg-eszik az embert. . . most is ugy megcsipett egyik a vállamon! . .

Ilyen sokat beszélt, hogy leplezze a csókot és ekkor a mellette ülő kis lány hozzá simul, és hízlekedve, duruzsolva szól:

— Cica! . . én láttam! . .

ezer forintnak, a mely számunkra: *nesze semmi, fogd meg jól!*

És a történelmi igazságot ki kell még ama dologgal is egészíteniünk, hogy a ga amkövesdi hid terve és munkái három-négy éve készek, és az tisztára a véletlen dolga, hogy a hidépítés ideje és az ipari 200 millió összeesnek.

Hogy ezt a dolgot, ezt a cáfolatot kedélyesen is meg lehetett írni, az különös isteni adomány, a mely a mi színeink sötét árnyéka mellett bizony kissé kirívó.

Cáfolatot várunk, olyan cáfolatot, a mely meggyőzőn bennünket, és a munkaváró ezreket, és mi leszünk a legboldogabbak, ha a várt cáfolat érveinket ellenállhatlanul összemorzsolja.

A cikkíró.

A TÁRSASÁG.

Rakett-véggei.

(Tennis-karcolatok.)

doktor, kis d-vel, a kinek zseniális és szikrázó tennis-karcolatait olvassák Tolnában és Baranyában, és erről beszélnek egész Nyitrában, kétségbeesítő újsággal állított be minap a redakcióba:

— Szerkesztő Ur, igen sajnálom, de leteszem a lantot! . . .

— ?

— Nem írok több teniszkarcolatot.

Bár egy kis hidegvérért nem megyünk a szomszédba, a doktor mégis megijedt szavai hatásán, és önző készséggel igyekezett felénk nyújtani az első segélyt.

Közben ilyen pözolt:

— Tudtam, hogy nagy író vagyok, de ez mégis csak több, mint a mit megérdemeltem . . .

Erre már rászóltunk.

— Valahogy azt ne higgye, doktor (kis d-vel), hogy a karcolatok . . .

— Ugyan, mi más?

— Az előfizetők . . . az előfizetők . . . 21 nyugtánk marad beváltatlan, csupa sport-pénz, ha maga nem szállítja be hetenkint a kétszer ritkított petitet.

doktor csodálkozva hallotta ezt a barbár műszót, de miután okos ember nem kérdez, visszatért a megkezdett dologra:

— Nem tehetem, sajnálom . . . Rutul le vagyok leplezve, és így nem élet ez az élet . . .

— De miért? . . .

— Mert szinte félnek tőlem. Kiszerveztett menyecskék apró öklei mutatódznak, ha csak közeledem feléjük . . . egyszerre elhal a szó, ha akármire megyek, és a minap — képzeldjék ilyen párbeszédnek voltam a fültanuja:

— Te, hagyd ezt a doktort nyerni! . . .

— Miért? . . .

— Mert kiír!

— Isten bizony, igazad van . . .

A kezem ököbe szorult, és a tennisz-bajnok hiúsága föllálekerekedett az irón.

Ezek után ne is csodálkozzék Szerkesztő ur, mert azt nem tűrhetem, hogy — engedjenek nyerni . . .

*

De miután senki sem pótolhatlan és miután mindenkit pótolni kell, álljanak itt továbbra is egy- és más, meg és meg nem történt dolgok, a melyek mögött azonban a nyájas olvasó olykor-olykor kétségtelenül meg fogja ismerni doktor *lenyirt oroszlan-körmeit*.

*

Berzeviczy, az egy-gémrendszer buzgó bajnoka, az országos teniszversenyre díjat helyezett kilátásba.

— Csak írja meg, — mondja kétkedő tudósítónknak, — ne féljen semmit, majd én megcáfolom . . .

— Hogy is ne! . . . ocsó dicsőség lenne . . . és hogy ezt meggátoljam, mindjárt én írom ki, hogy Berzeviczy ajándéka, a melyet a tenisz-versenyre mond, légből kapott koholmány . . .

Hja, az én eszemen nem lehet túljárni.

*

Okolicsányi Pista töpreng, töpreng, töpreng . . . Gondolkozó emberen gyakran megtörténik ilyesmi; de az Okolicsányi füleibe most aranyos pillék muzsikálnak rózsaszínű melódiákat.

Gyönyörű multság ezt hallgatni, trügylük is érte, és rászól valaki: . . .

— Mit gondolkozol, Pista? . . .

Egy fogadatan prókátor felel helyette:

— Habzik még, hogy benevezzen-e a — vegyes párosba! . . .

*

Szenzáció, szenzáció, szenzáció! Megdézsmálják a Sport-klub játékpinkáját.

Az ellenőrző bizottság 17 játékos után 70 fillért talált

Hol a korona?

Ezt ki kell deríteni, ha több koronába kerül is.

Lesbe álltak és úgy találták hogy a játékos hölgyek ambícióval és zsenialitással bíccelik el a játék 10 filléreket.

De hogy lehessen ezt megakadályozni? . . .

Irtak a MAC-nak, ahonnan csakhamar egy gyönyörű találmány érkezett, a mely csönget, ha olyan valaki hagyja el a klub telepét, a ki a játék díját, a 10 fillért, a — zsebében felejtette.

A készülék fényesen működik, és a telepen lázasan várják, kit fog elsőben leleplezni.

Más.

A h é t r ől.

— augusztus 17.

— **Katolikus főgimnázium Selmecebányán.**

A vallás és közoktatásügyi miniszter a selmecebányai jelenleg 6 osztályu gimnáziumot 8 osztályuá egészítette ki oly módon, hogy az ez idei tanévben a VII, a jövőben pedig a VIII. osztályt nyitja meg. — Ez talán örvendetes hír a selmeceieknek, de Ipolyságot fájdalmasan érinti, mert a középiskola függő kérdését legutóbb úgy vélték illetékes helyen megoldhatónak, hogy a selmecebányai kegyesrendi gimnáziumot, a melyet ott úgy is jelentéktelen számu tanuló látogatott, Ipolyságra áttelepítik. A miniszter fenti ténye azonban mindkét dolgot megeafolja.

— **Az Iparos Körből.** Az Iparos Kör e hó 14-én szerdán este, saját helyiségében választmányi ülésen intézte el az augusztus hóban fölmerült igazgatási ügyeket.

— **A F. M. K. E. jubiléris közgyűlése.** A F. M. K. E. igazgató választmányja aug. 14-én Nyitrán megtartott ülésében elhatározta, hogy XXV. évi rendes és ezuttal jubiléris közgyűlését — az augusztus végén Nyitra városában történendő nagy katonai összpontosítások és hadosztálygyakorlatok okából — nem augusztus 27-én, a mint az hirdetve volt, hanem *szeptember 12-én fogja megtartani*. Nagy lelkesedést keltett, hogy az egyesület védnökségét, a melyet boldogemlékü József főherceg 21 éven át viselt, fia József főherceg elfogadta. Az igazgató választmány egyhangulag elhatározta, hogy az egyesület elnökéül gr. *Dessewffy* Emil orsz. képviselő megválasztását fogja ajánlani a közgyűlésnek s az egyesület összes választmányait megkeresi, hogy ezt a jelöltséget támogassák. *Dessewffy* Emil gróf aze őtt a diplomáciai pályán működött s mint sárosmegyei nagybirtokos, ismeri a Felvidék nemzetiségi viszonyait. Fia *Dessewffy* Aurél gróf v. b. t. t. volt főrendiházi elnöknek és Károlyi Pálma grófnőnek, néhai Károlyi István grófnőtestvérének felesége, szül. *Battyhány* Ella grófnő, apai részről néhai *Battyhány* Lajos gróf 48. as miniszterelnöknek, anyai részről pedig néhai *Andrássy* Gyula gróf külügyminiszternek unokája.

— **Honti műépítész sikere.** A kereskedelemügyi miniszter a szatmárnémeti ipariskola terveire pályázatot hirdetett. A beérkezett tervek közül *Földes* Ede és *Scheiber* Miklós műépítészek a második díjat nyerték. Szakértők szerint némi jelentéktelen hibáktól eltekintve, *Földes* Ede terve a pályázat legkiválóbb dolga, és így könnyen lehetséges, hogy az építést az ő tervei szerint fogják véghez vinni.

— **A sanatórium-egylet kiállítása.**

E hó 10-én ülést tartott a József kir. herceg sanatórium ipolysági fiókbizottsága *Lipsey* Ervinné drné alelnök vezetésével.

alatt, a melyen jelen voltak: *Papp* Ábrahám alelnök, *Rajner* Gézáné drné, *Dabis* Antalné drné, *Berkó* Istvánné, *Schreiber* Aladár plebános és *Hámos* Aladár dr. titkár. — Elrök előadja az összejövetel célját, és ismerteti a rendezendő kézimunka kiállítást, a melyen iparművészeti dolgok, festmények és egyebek is kiállíthatók. A beléptidijakból befolyó jövedelem és az esetleg ajándékba kapott, valamint eladott tárgyak 10 százaléka felerészben a sanatórium-egylet, felerészben pedig egy új kórház pavillon céljaira lesz fordítva. Megállapították ugyanakkor a részletkérdéseket is, a mely szerint a kiállítás a városház nagytermében október 13-tól 20 ig lesz délelőtt 10—12, és délután 2—4-ig 40 fillér belépődij mellett nyitva. *Schreiber* Aladárt bízták meg gyűjtőivek szerkesztésével és a gyűjtést vidékre is kiterjesztik. Az iparosokat és műkézimunkát készítőket *Papp* Ábrahámné kéri fel. Az eszme sikere érdekében és esetleg elintézendő dolgok megbeszélésére *Lipsey* Ervinné, *Papp* Ábrahámné és *Hámos* Aladár dr. minden héten találkoznak.

— **Az anyakönyvezés köréből.** A főispán *Scheiben* Lászlót nagycsalomiai helyettes anyakönyvessé nevezte korlátolt hatáskörrel.

— **Répatermelőink szervezkedése.** A vármegyei cukorrépatermelők a gyárak kartellai ellen védekezve, szervezkedni, tömörülni akarnak. E szervezet megalakítására *Isvánka* László és *Ráczgha* Ernő választmányi tagokat küldte ki a gazdasági egyesület.

— **Házasság.** *Fiebert* Miksa pápai fakereskedő e hó 28-án köt házasságot *Gansel* Paula kisasszonnyal, *Gansel* Ármin kereskedő leányával Ipolyságon.

— **A H. G. E. a pécsi kongresszuson.** A Pécsen tartandó szeptember 3. és 4. ére országos gazdaságkongresszuson a vármegye gazdasági egyesületét *Isvánka* Isván elnök, *Isvánka* László és *Ráczgha* Ernő fogják képviselni.

— **Gépverseney Hontban.** Az Eső Magyar Gazdasági Gépgyár r. t. a Hontvármegyei Gazdasági Egyesület meghívására augusztus elején be fogja Ipolyságon mutatni univerzál utimozdonyát. — Az egyesület legutóbb tartott gyűlésésén arra is megkérte a nevezett gépgyárat, mutatna be egy löherrefejtő, kukoricatépő és szalmapréselő gépet is.

— **Öngyilkos exminiszter.** Hetfőn délután a keleti expresszról *Nagyymaros* és *Zebegény* között leugrott *Sandrea* István volt román igazságügyminiszter. Családja elmebaja miatt egy bécsi gyógyintézetbe akarta szállítani, és vele ment csaknem egész családja, az orvosa és egy ápoló.

Amikor a vonat *Nagyymaros* és *Zebegény* közt haladt, *Taku* Demeter átment a másik szakaszba, hogy a beteget megnézzé. A szakaszban nem ült senki, az ápoló a folyosón sétált.

— Hol van a beteg? — kérdezte *Taku*.

— Elaludt az imént, mire én kijöttem a folyosóra.

A beteg öreg urat most már rémülten keresték mindenfelé, de nem találták. Erre aztán megállították a vonatot, mert mindenki biztosra vette, hogy a volt miniszter kiugrott a kocsiból. A pályán nem találták sehol, mire *Zebegényből* táviratoztak *Ersekújvárra*, kérvén, hogy onnan indítsanak vonatot a szerencsétlen öreg ember keresésére. A vonat bejárta a pályát és nem messzi *Nagymarostól* meg is talált a volt minisztert összetört tagokkal, eszméletlenül. *Nagymarosról* nyomban orvost is hívtak, aki bekötözte a sebesült embert, akit azután vonaton Budapestre hoztak, a hol azonban kedden a *Herzeli* féle sanatóriumban meghalt.

— **Vásárok Zebegényben.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy *Zebegényben* május hó 15-ike és október 15-ike között hetivásárt tartsanak.

— **A muzeum közgyűlése** A vármegyei Múzeum-Társulat f. évi rendes közgyűlését e hó 18-án d. e. 11 órakor a vármegyeház kistermében tartja meg, melyre a társulat tagjait ozuton hívja meg az elnökség. A közgyűlés tárgysorozata 1. titkári jelentés, 2. a tisztikar és választmányi tagok megválasztása.

— **Gyerek-regény.** Régi, nagyon régi történet. Két legény és egy leány. . . És a mi kedvessé, meghatóvá teszi a történetet, hogy mind a hárman együttvéve alig töltenek be négy X-et. A két fiu elhatározta, hogy egyik föllesleges a földön, mert a kis lány, a kinek még két arasznyira van a szoknyája a földtől, csak egyiküké lehet. Párba segédekkel, pisztolyokkal, löporral és golyókkal. Igaziakkal, éppen csak a segédek voltak olyan zsenge ifju korban, mint a párviadal hősei. És tréfa ide, tréfa oda, a párba megtörténik, talán ijesztő pukkánással, talán sötétpiros, meleg vérrel, ha az egyik fél meg nem késik. Szerencsés véletlen volt, hogy az ügy illetén módon végződött, mert így a kurtaszoknyás kis lányért nem folyt rokon-vér, bár így még mindig megoldatlan a kérdés: ki legyen voltaképpen mégis a kis lány? . . . A mi pedig a legérdekesebb a dologban, hogy az egész történet szóról-szóra igaz, és a kinek jó a szeme, megláthatja őket estende sétálni a fő-utcán.

— **A Sportklub országos versenye.** A Honti Sportklub tennis versenyének nevezései nem várt fényes eredménnyel végződtek. Sokan elmaradtak ugyan azok közül, kik biztosra ígérték jövetelüket, ez azonban azért történt, mert éppen ezen időre kaptak katonai behívót. Bő kárpótlást nyújt azonban ezért azon körülmény, hogy Magyarország négy legjobb játszója közül (Segner, Schmid, Zsigmondy, Tóth Ede) ketten: Schmid és Zsigmondy részt vesznek a versenyeken, s oly szép versenyekre van kilátás, a milyenek vidéken ritkán szoktak lenni. A versenyek nem tagok által is megtekinthetők 1 K belépődíj mellett, a megváltott jegy az egész versenyekre érvényes. Tagok belépődíjat nem fizetnek. A leadott nevezések száma a következő: Férfi egyes bajnokság 8, első osztályú férfi egyes handikap 8, második osztályú handikap 13, férfi páros handikap 8 pár, vegyes páros handikap 6 pár. A klub tagjain kívül részt vesznek a versenyeken Ivánka Margit, Hadzsi Kamilla (Budapest), Schmid Ödön, Zsigmondy Jenő (Budapest, B. Lt. C.) Félegyházy László (Budapest, M. A. C.), Szentiványi Egon a tavalyi bajnoki győztes (Porle), Bárczy Oszkár (Besztercebánya), Fazekas János, Palotás Izsó (Budapest, III. ker. Torna és Vívó Egyesület), Zsoldos Miklós, Lóvy Adolf, Mauks Elemér (Budapest O. T. E.) A versenyek részben már szombaton délután kezdődnek, midőn azonban idegen versenyző még nem kerül sorra. Vasárnap, hétfőn, kedden reggel 8-12-ig, délután 3-7-ig folynak a versenyek.

— **Az erőmérő.** Ipolyságon, a Fotóren áll mostanában az erőmérő Magas léce, a melyen számok mutatják, ki a legény a talpán. Rá kell ütni egy vasra, a mely addig szalad föl, a minő az ütés ereje. Ha a jelző vas egész a csucsig fut fel, akkor díszlövés jelzi a nagy eseményt.

Nézik a járókelők, és egész sereg állja körül a dícsőség e színhelyét.

Egy eselédleányt két lovag is kísér az esti sétáján, a ki a nyári estén nem tudja, hogy a két dalia közül melyiket hallgassa meg, és ha tudná, bizonyára Pókainót idézné:

— Melyiket szeretem? . . . melyiket szeretem? . . .

Ünnep utáni este van, a mikor erős ostromnak volt gyöngye szive kitéve, és a két levante egyenlő erényei tették fölőtte kétségessé, melyik előtt nyissa meg a várat?

Az erőmérő egyszeriben megadja neki a mentő ötletet, és biztatja a lovagokat.

— No, most üssék maguk! . . .

A két fiatal csöppet sem rost, és a mig az egyik jó középig viszi, a másik karja erőjére pattogva szólal meg a dícső lövés.

A leány hizelegve fogódzik győzelmi jutalomképpen az erősnek a karjába.

— **Sörárpavásár Pozsonyban.** Magyar ország felsővidéki gazdasági egyesületei, közöttük a *Hontvármegyei Gazdasági Egyesület* is, augusztus 25-én nagy sörárpavásárt rendeznek Pozsonyban. Az egyesületet *Wilczek Vilmos* gróf és *Schuszdek Jakab* képviselik.

— **Mintagazdaságok Hontban.** Felbuzdulva ama sikereken, a melyeket vármegyékben mintagazdaságok alakításával értek el, *Szalka* község és a *Remencéi hitelszövetkezet* mintagazdaságok alkotását kérték a vármegyei gazdasági egyesülettől, a mely e kéréseket méltányolva, pártolólag terjeszti fel a földművelésügyi miniszterhez.

— **Háziipari tanfolyamok.** A Hontvármegyei Gazdasági Egyesület lelkes küzdelmet folytat a vármegye községeiben életképes, kényeradó háziipar meghonosítása iránt. Legutóbb tartott gyűlésén elhatározta az elnökség, csinálna meg ez ipari tanfolyamok tervezetét, valamint a gazdasági téli előadások sorozatát is, a melyek tarthatására a földművelésügyi minisztertől kérnek segítséget.

— **Kitüntetés mintagazda.** A földművelési miniszter *Gál István* palásti lakost, a ki 5 év előtt mintagazdaságot rendezett be, e kötelezettsége alól felmentette, és mintagazdaságának nyújtott állami segítségeket átengedte tulajdonába, és kitüntette díszoklevéllel is. — A palásti mintagazdaság a hozzáfűzött várakozásoknak megfelelt, a mennyiben a kiszáradt közvetlenül látták, hogy meennyivel nagyobb eredményt lehet ugyanazon kisbirtokon okszerű gazdálkodással elérni.

— **Bucusi Ipolyságon.** Csütörtökön volt Nagyboldogasszony, az ipolysági bucsu napja, a mikor gyönyörű szép időben tartották meg a hagyományos „vendégséget”. Ismerősök, rokonok a messze távolból mind, mind megjöttek e napra, hogy meghitt családi körben töltsék nagyboldogasszony ünnepét, az ipolysági bucsu hagyományos patriárkális, régi jóidők soha el nem muló hagyományát. — Este, a *Pannónia*-szállóban találkoztak a családok, a hol kedélyesen fejezték be a bucsu ünnepét.

— **Napdíjas-gyűlés.** Hont és Bars megyék napdíjasai e hó 4-én Léván értekezletet tartottak anyagi helyzetük javítása céljából. A gyűren látogatott értekezlet *Mátyus Mátyást* választotta elnökül és kimondotta, hogy a két vármegye díjnokai szoros összefüggésben állandó érintkezésben vannak az országos napdíjas szövetséggel, azonkívül egy külön pénzalapot gyűjtöttek, hogy ezen összegből az időnként megtartandó országos kongresszusra elegendő képviselőt küldhessenek fel.

— **Ének két kanna vizről.** E című élenk, érdeklődést keltett mult heti vezérekünknek a következő levelet vettük:

Mélyen tisztelt Szerkesztőség!

Örömmel olvastam b lapjuk mult heti vezető-cikkét, a mely a város nyári mizériáival foglalkozva, többek közt azt írja, hogy „ha nem áttalanunk leverni a port a városi szabályrendeletekről, megtalál-nánk rá a §-t, a mely elrendeli, hogy a házi-urak és lakók kötelesek a ház elejét egészségügyi szempontból ilyen emésztő melegű délutánon felöntözni.” — Miután az előjárásigtól hasztalan várunk erre intézkedést, megtettük a cikkirő ohajtását mi, és nem is hosszas keresés után ráakadtunk *Ipolyság nagyközség közrendészeti, szépségügyi, és köztisztviselési szabályrendeletére*, a melyet a törvényhatóság 113. 1902. szám alatt hagyott jóvá és a melynek 4. § a második bekezdése így szól:

Tartozik továbbá minden háztulajdonos, lakó, vagy a lakás használevelője a nyári forró időszakban a járdát naponként felöntözni.

A 18. § pedig az ezt mulasztókra *pénzbírságot* is szab, és így az egész dolog elmulasztása az előjáróság bünpalástolása. Teljes tisztelettel *Egy ipolysági lakos.*

— **Öngyilkosság.** Messze idegenből érkezik lapunkhoz a hír, hogy egy Grác melletti erdőben szombaton egy öngyilkos holttestét találták meg. A holttestben *Lányi Lajos* magyar állami mérnököt és *Besztercebányai* iparfelügyelőt agnoszkálták. Lányi néhány nappal ezelőtt egy Grác mellett levő ideggyógyintézetet keresett fel és ott akart maradni. Megérkezése után nejtől sürgőnyt kapott, a ki jöttét jelezte. Midőn Lányi a táviratot megkapta, rendezte dolgait és eltávozott az intézetből. Fél órára rá megérkezett neje, de ekkor férjének már nyoma veszett, mignem ma ráakadtak holttestére. — *Lányi Lajos* hivatása évenként négy-ötször szólította városunkba, a hol utoljára négy hét előtt vizsgálta a felügyelete alá tartozó gépeket és műhelyeket.

— **Elveszett kőműves.** *Ortman János* nagymarosi 63 éves kőműves július 15-én elment hazulról és azóta nyoma veszett Középtermetű, őszes ember, a kinek ismertető jele, hogy kopaszodó fején fekete folt van. Távozásakor munkás ruha volt rajta. — Az illetékes hatóság kerestetli.

— **A nagymarosi nyaralók panasza** című multkor közleményünkre alábbi sorokat kaptuk.

Tekintetes Szerkesztő Ur! Ha lehet, kérem a legközelebbi b lapjában alábbi soraimnak helyet adni. Panaszokodó nyaralóink a „Bp H” „P. H.” és a *Honti Lapok*-ban tölözva azt állítják, hogy nagyközségünkben van sár, por, szemet — s talán még sok minden. — Ép ez az, kedves nyaralóink, amit az előjáróság egészen szánalni óhajt, ez azonban csak egy lehetőség, ha a nagy áldozatokra mindég kész *állandó* nyaralóink, jól ismerve nagyközségünk tuiterhelt voltát — a közös kiadásokhoz hozzájárulnak. Programunk az, hogy nyaralóink igényeit kielégítve, nekik nálunk kedves otthont teremtsünk, ép ezért kizárólag a világitás, locsolás, söprés, sétányok rendezése stb. egyszóval szépítési célokra, a törvényt szem előtt tartva, engedélyezett járulékok nyaralóinkra kiróva, az így befolyt összeg a nagyközség pénztárából kuttalt 3000 kor. hozzájárulással együtt alapként kezelve, már most is tisztán a fenti célokra fordítjuk s a jövőben is fordítani fogjuk. Végül még csak azt jegyzem meg haragos nyaralóink, hogy de-hogy is vetettünk „minden teremtet lélekre” 3-10 kor. adót, — hanem igenis minden családra, jelesen nyaralóra, ha egy szobát bérel 3 kor, ha kettőt 6 kor, és ha hármat vagy azon felül — 10 koronát, azt hiszem, ez nagy különbség. Statisztikusunk jelenti, hogy a nyaralók száma — sajnos — 525 körül van és nem 700-800, miként az a panaszos levelekben hirtül adatik, dacára ezen kis számnak „minden teremtet lélekre” e címen nem is egy egész korona esik, mi azt hiszem, esekelység. — A mi a panaszban említett 700-800 ezer korona forgalmat illeti, mely összeg állítólag a nagymarosiak zsebébe vándorol, bátorkodom megjegyezni; hogy a forgalom maximum 40000 korona, melyből legfeljebb fele marad Nagymaroson, míg felét a vidéki árusítók viszik el; azon rész után pedig, mely Nagymaroson marad adók és hizjavítási költségek címen ház tulajdonosaink annak felét kifizetik. Mindezen fájdalomainknak ismertetése után, midőn a nagyközség vezetőségét kedves nyaralóink további szives „*dédelgetés*”-ébe ajánlottam, vagyok Nagymaroson, 1907. évi augusztus hó 13 án, hazafias üdvözléssel: *Binder Lajos* főjegyző.

— **Országos díjnokgyűlés** A magyar társadalom gondolkodó és humánus tagjaihoz szólnak a díjnokok, midőn bejelentik, hogy e hó 18-án vasárnap d. u. fél 3. órakor az Ujvárosháza üléstermében (Budapest) országos nagygyűlést tartanak. Megszívlelendő sorokban esetelik súlyos anyagi helyzetüket, a melynek javításán fognak a nagygyűlésen tanácskozni.

Uj utak. A kereskedelemügyi miniszter, tekintettel arra, hogy vármegyénk utalapja meg lehetőségen üres, elhatározta, hogy államsegítség-gel megépítteti az ipolyszakallos — bél — ipoly-pásztói törvényhatósági közutat egészen; továbbá a nagyfalu — nyék — csábi törvényhatósági közut Dacsókeszi községben levő 200 folyóméter szakaszát. Az építés mihamarább kezdetét veszi, és körülbelül 50000 korona van rá előirányozva.

Baromvásár. E hó 12-én volt Ipolyságon országos baromvásár, a melynek anyaga meg sem közelítette az ipoly-sági marhavásárok felhajtását. Ennek oka abban rejlik, hogy ugyanaznap volt Balassagyarmaton is a vásár, a mely nem hogy megfelezte a felhajtást, de jórésztben elvonta az ipoly-sági vásár anyagát is. A vásárbérlőnek és a községi előljárásának gondoskodni kellene róla, hogy ilyen esetek elő ne forduljanak, mert ilyen módon a gazdaközönség nem tudja a rendes árat elérni.

Vásárban. Mézeskalácsos előtt áll a keddi nagyvásáron egy lány és legény. A lány szemel nagy vágyakozással néznek egy óriási szívet.

A legény észreveszi, elérti:

— Megvegyem? . . .

— Meg.

Látszik, hogy az alku nem is a mézeskalács szívre történik, azért nehezen sikerült a vásár. De végre meg van. A legény odadja neki:

— Itt van . . . Tetszik? . . .

A leány erősen a mellére szoritja, hogy ki ne ugorjék onnan a másik, a dobogó.

— És ugy mondja rajongva:

— Istenem . . . de gyönyörű! . . .

A háziipar fejlesztése. Gálffy István komencsei főerdész megbízta a Hontvármegyei Gazdasági Egyesület, adjon véleményét **Marek** Károly alispán azon megkérésére, mely háziiparágakkal lehetne a vármegye területén megfelelő államsegítséggel eredményesen fejleszteni. Gálffy István összeállította erre vonatkozó adatait, a melyeket bemutatás előtt egy bizottsággal akarja tárgyaltatni. E bizottság elnöke **Czobor** László, tagjai pedig **Marek** Károly alispán, **Somogyi** Béla főjegyző, **Fodor** Vilmos dr. főszolgabíró, **Bolgár** János, **Sághi** Benő, **Turánsszky** Zoltán, **Kleinkauf** Károly, **Antos** Ferenc és **Sztankay** Ábraháms dr. — Nagy románysággal várjuk Gálffy István előadó és bizottság munkájának eredményét, a mely nagy jövőre van hivatva, és a mely új jövedelem források megnyitásával a nagy mérvet öltő kivándorlásnak is útját állhatja idővel.

Baleset. *Tóth* Ignác gazdaember az Ujvárosban, a Szoda-féle ház mögött homokot szedett, a mely véletlenül rászakadt és eltörte a lábát. A kórházban ápolják.

A cselédlakások. **Marek** Károly alispán a H. G. E. ülése elé terjesztette a gazdasági cselédlakásokról alkotott vármegyei szabályrendelet tervezetét véleményadás végett. **Ivánka** László indítványára a szabályrendelet tervezetét azzal utasította vissza a H. G. E. választmánya, hogy az alispán az új cselédtörvény életbelépése után ennek rendelkezéséhez képest dolgoztassa át.

LEVÉLSZEKRÉNYÜNKBŐL.

Egy jogos panasz.

Mélyen tisztelt Szerkesztő ur!

Nyár van, és nem elég, hogy az összes pesti hordárok, és libaárusok kedves nejének és b. es. társaságát, jelenlétét és kellemeit kell megtűrni, de még ezeknek az embereknek áll foljebb, és rossz híremet költik a *Honti Lapokban* és a fővárosi sajtóban is.

Szerkesztő Ur! a ki látta már valaha utcaimat ugy ősz fele, a mikor ez a tiserahad elvonul, az fogalmat alkothat magának a tatárjárásról.

De — tessék elhinni, — hogy mindez

még türethető lenne, hanem elszenvedni azokat a vicceket, a melyeket nevémmel hoznak a sajtóban kapcsolatba, — ez borzasztó, ez rettenetes! . . .

A nyári versek, a kalandok, a történetek, ezek mind, mind kompromittálók, és ha másért nem, — ezért megérdemlem a kurtaksának titulált fájdalom díjat.

Szerkesztő Uram! hasábjai, tudom jól, hogy a közügynek és az ártatlanul szenvedő védelmére nyitva állanak, írja meg, kérem, hogy mindazok az anekdoták, a melyek innen vannak keltezve, csupán a nyári meleg következményei és minden alapot nélkülöznek.

Irodalmi termékeink sorában olyanformán zsánert képviselnek, mint a szunyogcsipés.

Kellemetlenül, bosszantóan csipnek.

Ezek után békén várja a legujabb sütetű vicceket,

kész szolgája:
Nagymaros.

IRODALOM.

(*) A Nap A magyar újságírás szenzációja, Magyarország legfüggetlenebb és legelterjedtebb napilapja. Megjelenik 97.000 példányban. Felelős szerkesztője Braun Sándor, politikai főmunkatársa Lengyel Zoltán. A Nap a 48-as eszmény leghibebb katonája és a 67-es politikai kérelmetlen üldözője. A Nap Budapesten este jelenik meg és már kor reggel megérkezik a vidékre. A reggeli lapokat tehát fél nappal megelőzi. A Nap nemcsak a legkitűnőbb lap, de a legolcsóbb is. Egy szám ára 2 krajcár. Előfizetés: Negyedévre 4 korona, egy hónapra 1 korona 40 fillér. Mutatványszámot kézzel küld: A Nap kiadóhivatala, Budapest, VIII., Rókk Szilárd-utca 9. sz.

(*) A Hir. Ezen a címen új politikai napilap indul Budapesten, amelynek első száma augusztus 28-án jelenik meg. A Hir reggeli lap. Budapesten hajnalban jelenik meg és az első reggeli vonatokkal indul vidékre. Szerkesztője Braun Sándor, kiadja A Nap újságvállalat. Programja: 1848. Hare Ausztria ellen. Hare a 67-es politika ellen intézményeiben, embereiben, céljaiban, eszközeiben egyaránt. Magyar hadsereg Külön yam Nemzeti bank. Magyar műveltség. Általános titkos választói jog. Z-urnalistikai eszközei, forrásai a legfontosabbak. Munkatársai a magyar újságírás kiválóságai. A Hir formára, színre, tartalomra egészen új Hiven fog benne tükröződni a magyar közönség érzelmevilága. A Hir remek nyomdai kiállításban reggelenkint 16-24 oldal terjedelemben a legolcsóbb is. Másésem olcsó! Egy szám ára Budapesten és a vidéken 2 krajcár (4 fillér), tehát 3 krajcárral olcsóbb az összes többi reggeli lapoknál. Előfizetési ára egész évre 8 forint (16 kor.) félévre 4 forint (8 kor.) negyedévre 2 frt (4 kor.) egy hónapra 70 krajcár (1 kor. 40 fill.) Mutatványszámokat egyszerű levelező lapon történő kívánságra az augusztus 28-án megjelenő első számtól kezdve rögtön küld A Hir kiadóhivatala, Budapest, Rókk Szilárd-utca 9. szám.

A KÖZÖNSÉG PANASZKÖNYVE.

(E közérdekű felszólalásokra nyitott rovat közleményeiért a beküldő felelős.)

Temetői törzskönyv.

A szegedi Keller-féle esetből kifolyólag felkérjük az előjáróság figyelmét, hogy ha nem volna, — készíttessen az új temetőről egy rendszeres törzskönyvet, melynek alapján az azonosság bármikor kétségtelenül megállapítható lesz. Fontos ez különösen a fogházban elhaltaknál, kiknek hozzátartozóit rendszerint később értesítik a temetésről, vagy idegen hulláknál, akiknek kilétét körözés útján csak hónapok után lehet megtudni.

Figyelő.

A Kossuth-utca.

Büszkék most a Tabán-utca lakói, hogy végre a petroleum- és hold-világítás mellé nekik juttatta az előjáróság az iskola-utca szabályozásánál elhordható földanyagot. Most

föltöltik az utcát s jövőre talán patakából még járdát is kapnak, ellenben mi Kossuth-utcabeliek mindezt többszöri kérelmünk dacára el nem érhetjük, mert azok a kérvények valamelyik „illetékes” helyen megrekedtek.

Egy Kossuth-utcai.

Apró hibák.

1. A szabad fürdőt „jelző” gerendákat az inasok rendes évi gyakorlat szerint — elusztatták s így most az Ipolyban korlátlan szabadfürdés van mentőcsónak nélkül.

2. A zsidó iskola előtt köztisztasági szempontból mindig akad valami kifogásolható; a tehénistálló most a nagy melegben messzire érezhető.

3. Napok óta szünetel az utcák öntözése vagy csak a főtérré szorult?

4. Az új rendőrközlő észrevehető, hogy régen tanulták a Dienst-reglamát.

Cenzor.

A szerkesztő levelezései.

Egy nagyvarosi Névtelen levélét figyelembe nem vehetjük. A szerkesztőségnek tudnia kell, hogy kit rejt a névtelenség, mert másképpen nincs alkalma meggyőződni állításainak helyes, vagy helytelen voltáról.

Erzsike, Miskolc A kilátásba helyezett kedves kéziratot türelmetlenül várjuk.

Éjjeli dal. Nem szép, nem közöljük.

Érdeklődő, Selmecbánya. Mind a kettő szöke. Így a fogadást az asszisztens ur elvesztette. Az ígért kéziratot a mennyiben érdeklő közönségünket, szívesen közöljük.

Többeknek. „A megye jellegé” cikkünkre beérkezett válaszok közlését lapunk jövő számában kezdjük meg.

550. 1907. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. c. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbírósnak 1907 évi V. 352. 1. számú végzése következtében Frankl Imre dr. budapesti ügyvéd által képviselt Gestner László pozsonyi lakos javára Knapp Nathán ellen 217. kor 50. f. s. járerejéig 1907 évi július hó 2-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2880 koronára becsült következő ingóságok, u. m. birka, ökör, ló és tehén nyilvános árverésnek eladatnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. járásbírósnak 1907 évi V. 352. 2. számú végzése, folyván 217. korona 50 fill. tőkővetelés, ennek 1906. évi december hó 15-napjától 5 százalékos kamatai és eddig összesen 139. K. 93 f. ben bíróság megállapított költségek erejéig, Horhiban leendő megtartására 1907 évi augusztus hó 24-ik napjának dé. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Ipolyságon, 1907. augusztus 5.

Balg Mór
kir. bír. vhajtó.

Kiadó korcsma.

Hontmegyében, az Udvarnok község határában levő

Patkósi korcsma

az épülethez tartozó italmérési engedélylyel bérbeadó.

A felételek a tulajdonosnál **Visnyi Emilné** urnőnél lehet megtudni Patkóson.

FRISCHER ADOLF férfi-szabó és divatáruháza Ipolyság

Ismert elsőrangú szabászat

Angol és hazai gyártmányú szövetek nagy választékban.

„Borsalino” és „Pichler” kalapok egyedüli raktára.

Úti kosarak és bőröndök kitűnő anyagból

Tavaszi és nyári saison divatkülönlegességei, a legújabb divatszerinti kalapok, nyakkendők (Castle Make) férfi- és nőcipők elsőrangú cipészekről, izléses gyermekruhák s mindennemű férfi-divat és toilette-cikkek nagy választéka áll üzletemben a t. vevőközönség rendelkezésére.

Kitűnő és praktikus vízhatlan vadászgallérok, bagaria cipők, sport sapkák, kalapok és harisnyák raktára.

Mindezen cikkeket a leg gondosabb izléssel, az elegancia mellett a tartósságra való figyelemmel elsőrangú cégektől szereztem be és az árakat a legjutányosabban számítottam, úgy, hogy tisztelt vevőimet teljes meglegedésükről biztosíthatom.

Tisztelettel

Frischer Adolf.

Hirdetmény.

A nyitrai nyilv. polgari fiú- és leányiskolánál a beiratások az 1907. 8. tanévre augusztus hó 30-án kezdődnek és tartanak szeptember hó 3-áig; a rendes tanítás 4-én kezdődik.

Az intézet most töltötte be fennállásának 25-ik évét, mely idő alatt több ezer tanulója volt. Vallás-erkölcsös nevelésre súlyt fektet, állandóan kitűnő tanerőkkel bir és bizonyítványai államérvényesek.

Szülők bizalommal fordulhatnak e jó hírű iskolához. Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál és kívánatra értesítőt küld.

Szántó Jakab
igazgató.

◆◆◆ Uj reggeli lap! ◆◆◆

A HIR

Ezen a címen

uj politikai napilap

indul Budapesten, melynek első száma augusztus 28-án jelenik meg!

A HIR reggeli lap

Budapesten hajnalban jelenik meg és az első reggeli vonatokkal indul vilékre

Szerkeszti: **BRAUN SÁNDOR**

Kiadja a NAP újságvállalat

Programja: 1848

Harc Ausztria ellen. Harc a 67-es politika ellen intézményekben, embereiben, csaláiban, eszközeiben egyaránt

Magyar hadsereg! Külön vám!
Magyar műveltség! Nemzeti bank!
Általános titkos választói jog!

Zsurnalisztikai eszközei, forrásai a legfényesebbek. — Munkatársai a magyar újságírás kiválóságai. A HIR formája, színe, taralomra egészen új. Híven fog benne tükröződni a magyar közönség érzelmvilága. A HIR remek nyomdai kiállításán reggelenként 16-24 oldal terjedelemben a

legolcsóbb is. Mesésen olcsó!

Egyes szám ára
Bpsten és vidéken **2kr.**

tehát 3 krajcárral olcsóbb az összes reggeli lapoknál.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre — — — 8 forint (16 K)
Félévre — — — — 4 forint (8 K)
Negyedévre — — — 2 forint (4 K)
Egy hónapra — — — 70 kr. (1 K 40 f.)

Mutatványszámokat egyszerű levelező-lapon történő kívánságra, az augusztus 28-án megjelenő első számtól kezdve rögtön küld

A HIR KIADÓ HIVATALA
Budapest, Rökk Szilárd-u. 9.

1907. évi 2213. szám.

Zabszállítási hirdetmény.

A szélaknai m. kir. bányahivatalnál 1907-8 évre 2000 hektoliter, a körmöci kir. bányahivatalnál pedig 550 hektoliter, összesen 2550 hektoliter jó minőségű

zab szállítására

árlejtés hirdettetik. A szállításra vállalkozók 1 korona bélyeggel, mely keresztül írva legyen és 1 kgr. zab mustrával ellátott zárt ajánlataikat folyó évi augusztus hó 30-ának délutáni 5 óráig az alulírt m. kir. bányahivatalnál u. u. jtsák be.

A benyújtott ajánlatok folyó évi augusztus hó 31-én délelőtt 9 órakor a szélaknai m. kir. bányahivatal tanácstermében fognak felbontatni, hol az ajánlattevők is jelen lehetnek.

Feltételek:

1. Az ár, mely csak is hektoliterre vonatkozhatik, a zab súlyának megnevezése mellett betűkkel

és számokkal tüntetendő ki és megkivántatik, hogy a zab sulya hektoliterenként 44-46 kilogramm legyen.

2. Biztosítékul a felajánlott érték 5 százaléka készpénzben, vagy biztosítékképes értékpapirokban külön csatolandó az ajánlatához, ez a biztosíték az ajánlat elfogadása esetén a szállítás kifogástalan teljesítése után vissza fog szolgáltatni.

3. Oly zab, melynek a kívánt és a vállalkozó által felajánlott sulya nincs meg, vagy melyet minőségére nézve az átvevő bizottság bármely okból kifogásol, átvétetni nem fog.

4. Vállalkozó köteles az általa felajánlott zab mennyiségét legkésőbb folyó évi október hó 20-ig hiány nélkül beszállítani, még pedig 2000 hektoliter a szélaknai raktárba, 550 hektoliter pedig a körmöcbányai a városon kívül levő raktárba.

5. Az ajánlatban világosan kiírandó, hogy az ajánlattevő a pályázati hirdetésben foglalt feltételeket ismeri és magára kötelezőnek elfogadja.

6. Az ajánlati ár hazai értékben az egységár szerint, valamint az összár feltüntetésével fejezendő ki. A kettő közötti eltérés esetén az az ajánlatban foglalt összár irányadó.

7. A többek részéről együttesen tett ajánlatba felveendő az a nyilatkozat is, hogy vállalkozók az ajánlat tekintetében egyetemlegesen felelősek, megnevezendő továbbá ama megbízott is, ki az üzlet vitelért felelős, illetve az értesítések átvétele és a kifizetendő összegek felvételére jogosult.

8. Ajánlatok elfogadtatnak kisebb zab mennyiségre is, továbbá esetleg csupán szélaknai vagy csupán a körmöci zabszükséglet szállítására is, ha a fentebbi feltételeknek megfelelnek.

9. A selmebányai m. kir. bányagazgatóság fentartja magának a jogot, hogy bármely beérkező ajánlatot tetszés szerint elfogadhasson, esetleg valamenyt visszautasíthassa.

Hegybánya, 1907. évi augusztus hó 1-én.

Szélaknai
m. kir. bányahivatal.

Tisztán kezelt kitűnő

URASÁGI TEJET

literenként

16 fillérért

házhöz szállít s erre előjegyzéseket elfogad

Mangold Mór.

